תלמוד בבלי · ראשונים · פסקי תוספות · סדר מועד

פסקי תוספות על יומא

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

פסקי תוספות על יומא

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/פסקי-תוספות-על-יומא/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פירוש א 5
פירוש ב 5
פירוש ג 5
פירוש ד 5
פירוש ה 5
פירוש ו 5
פירוש ז 5
פירוש ח 5
פירוש ט 5
פירוש י 6
פירוש יא 6
פירוש יב 6
פירוש יג 6
פירוש יד 6
פירוש טו 6
פירוש טז 6
פירוש יז 6
פירוש יח 6
פירוש יט 7
פירוש כ 7
פירוש כא 7
פירוש כב 7
פירוש כג 7
פירוש כד 7
פירוש כה 7
פירוש כו 7
פירוש כז 7
פירוש כח 7
פירוש כט 8
פירוש ל 8
פירוש לא 8
פירוש לב 8
פירוש לג 8
פירוש לד 8
פירוש לה 8
פירוש לו 8
פירוש לז 8
פירוש לח 8
פירוש לט 9
פירוש מ 9
פירוש מא 9
פירוש מב 9
פירוש מג 9
פירוש מד 9
פירוש מה 9
פירוש מו 9
פירוש מז 9
פירוש מח 10
פירוש מט 10
פירוש נ 10
פירוש נא 10
פירוש נב 10
פירוש נג 10
פירוש נד 10
פירוש נה 10
פירוש נו 10
פירוש נז 11
פירוש נח 11
פירוש נט 11
פירוש ס 11
פירוש סא 11
פירוש סב 11

פירוש סג 11
פירוש סד 11
פירוש סה 11
פירוש סו 11
פירוש סז 12

פירוש א

שמיני עצרת עולה למנין שבעה אך אינו דוחה כלל אלא משלים אחר כך שבעה. ד"ה פז"ר קש"ב: דף ג ע"א

פירוש ב

הלוקח פירות מעם הארץ נותן (תרומה ומעשר) לכהן ומעשר שני אוכל בירושלים מעשר ראשון ועני המע"ה. ד"ה מעשר: דף ט ע"א

פירוש ג

מפנחס עמדו (י"א) כהנים גדולים עד שריה שהיה בימי (חזקיה) [צדקיהו]. [מקדש שני שמשו בו יותר מג' מאות כ"ג] ד"ה ולא:

פירוש ד

דירת עראי פטור מן התורה מן המזוזה. ד"ה רבנן: דף י ע"ב

פירוש ה

מקום שהנשים מתקשטות פטור מן המזוזה. ד"ה אע"פ: דף יא ע"א

פירוש ו

בית הכנסת ובית המדרש שאין בהן דירה של רבים פטור ושל עצמו חייב. ד"ה שאין: שם ע"ב

פירוש ז

שער גבוה נותן מזוזה כנגד כתפיו. בא"ד

פירוש ח

ביסוד (דרומי) של מזבח לא היה בה יסוד. ד"ה ירושלים: דף יב ע"א

פירוש ט

בגדי כהונה שחקין כשרין מטושטשין וקרועין פסולין. ד"ה ילבש: שם ע"ב

פירוש י

כהן גדול מתמנה בפה ומסתלק בפה ותלוי במלך ואחיו הכהנים. ד"ה כ"ג:

פירוש יא

פרנס הממונה על הצבור ועבר מחמת אונס כשיעבור האונס חוזר לשררותו. ד"ה הלכה: דף יג ע"א

פירוש יב

הנושא אלמנה צריך ליחד עמה בע"ש אחר הברכה. ד"ה ולחדא: שם ע"ב

פירוש יג

כהן אונן מניח עבודתו ויוצא מדרבנן. ד"ה היה:

פירוש יד

תבעוה לינשא צריכה לבדוק עצמה עד שתבעל ואפילו היא קטנה. ד"ה והאמר: דף יח ע"ב

פירוש טו

מת לו מת ברגל לא ישן עם אשתו בחדר וראב"ד התיר. ד"ה יחודי:

פירוש טז

אין להשיב שלום בשמנה עשרה ברכות לא מפני היראה ולא מפני הכבוד. ד"ה בם: דף יט ע"ב

פירוש יז

אין ישיבה בעזרה אלא בשעת אכילה. ד"ה אין: דף כה ע"א

פירוש יח

אין להפוך אחוריו אל ההיכל ואל הקודש. ד"ה והא:

פירוש יט

בחמשה דברים הסגן ממונה. ד"ה (ואי דף כו ב):

פירוש כ

אין לאחוז באמה. ד"ה מצוה: דף ל ע"א

פירוש כא

מצוה לשפשף. בא"ד:

פירוש כב

יש לשחוט שני סימנים לכתחלה ואפי' בחולין. ד"ה למה: דף לג ע"א

פירוש כג

להניח בתיק תפילין של ראש קודם של יד ולמשמש של יד תחלה. ד"ה עבורי: שם ע"ב

פירוש כד

זמן קריאת שמע עד שלש שעות ביום. ד"ה אמר: דף לז ע"ב

פירוש כה

אין לכתוב שלא מן הכתב אלא ראשי תיבות או ראשי פסוקים או דמגריס גריסי. ד"ה בסירוגין:

פירוש כו

יכול לקרות בנו בשם אדם צדיק אף כשיש רשע ששמו כך. ד"ה דלא: דף לח ע"ב

פירוש כז

קול ומראה וריח אסור מדרבנן שלא יקרבו יותר מדאי כדי ליהנות. ד"ה כלה: דף לט ע"ב

פירוש כח

קדוש מי חטאת המים תחלה בכלי ושוב נותן האפר למעלה. ד"ה הכל: דף מג ע"א

פירוש כט

עובי כותל ההיכל והתא היו נקובים. ד"ה כותל: דף נב ע"א

פירוש ל

אין טוב לצייר מחזורים ובהכ"נ אע"פ שאין בו איסור. ד"ה כרובים: דף נד ע"א

פירוש לא

פרצופים בולטין אסורין. בא"ד:

פירוש לב

חטאת רובע דינר שש עשרה דינרין בסלע. ד"ה ונברור: דף נה ע"ב

פירוש לג

הקדש בזמן הזה שקיל ארבע זוזי ושדי לנהרא. בא"ד:

פירוש לד

פר העלם דבר מביא אפי' כהן הדיוט. כהן משיח מביא פר ולא המרובה בבגדים. ד"ה אני: דף נז ע"א

פירוש לה

לקיחה על ידי דבר אחר שמיה לקיחה כשאוחז הלולב בסודר בבית יד אך לא בבגדיהם. ד"ה מין: דף נח ע"א

פירוש לו

אין מעבירין על המצות היינו שיש לפניו לעשות שתיהם:

פירוש לז

הדמים כל זמן שהן ביד בעלים הרי הם כהקדש נתנן לכהן כחולין. ד"ה ואין: דף סו ע"א

פירוש לח

הקדש בזמן הזה מטלטלין ישליך ד' זוזי לנהר ומקרקעי יחלל. ד"ה פירות:

פירוש לט

להשים תפילין בצדו מותר. ד"ה תפילין: דף סט ע"א

פירוש מ

כרים וכסתות כלאים מותרין בשאין בשרו נוגע בהם וכן מרדעת חמור ובהעלאה אסור. ד"ה קשין:

פירוש מא

מכסאות שיש בהן כלאי בגדים אסורין ואם יש בהן מוכין וגיזי צמר מותרין. בא"ד:

פירוש מב

קנבוס אסר ר' אפרים לתפור בו בגד [צמר] כפשתן ורבינו חיים וריצב"א דחו ראיתו. ד"ה ואימא: דף עא ע"ב

פירוש מג

מותר לסוך בחלב. ביום הכפורים מותר בדבר שאין בו תענוג או משום רפואה או לרחוץ ידיו [ורגליו] מלוכלכין. ד"ה דתנן: דף עז ע"א

פירוש מד

אין נזהרין מגלוי ולא מזוגות. ד"ה משום: שם ע"ב

פירוש מה

מותר ליטול ידיו שחרית. בא"ד:

פירוש מו

מי שנכווצו גידי שוקיו מותר לילך במקלו בשבת. ד"ה הקיטע: דף עח ע"ב

פירוש מז

מברך על כזית אכילה ושתיה לאחריו ועל בריה כמו ענב ואפי' כל שהוא ומכל מקום טוב לאכול כזית ולפניו מברך אכל (כל) שהוא ואפי' פת. ד"ה ולא: דף עט ע"א

פירוש מח

קטן מוציא את שאכל כזית או כביצה. בא"ד:

פירוש מט

גדול שאכל כזית מוציא את שאכל כל שובעו. בא"ד:

פירוש נ

אין יוצאין סעודה שלישית (לא) במיני פירות (ולא) [אלא] במיני תרגימא כמו בשר. ד"ה מיני: שם ע"ב

פירוש נא

המקדש יטעום כמלא לוגמיו ולא לוגמיו ממש. ד"ה הכא: דף פ ע"א

פירוש נב

זנגביל יבישה אינה טעונה ברכה. ד"ה הא: דף פא ע"ב

פירוש נג

אומרים לו תניח להפילך על התינוק או תהרג אין חייב למסור עצמו דמה שחייב למסור עצמו היינו דוקא בעושה מעשה. ד"ה מה: דף פב ע"א

פירוש נד

בת ישראל שהמירה דתה ובא עליה נכרי ונתגייר והיא חזרה בתשובה רבינו תם התירה לו ואין נראה. בא"ד:

פירוש נה

אונס אפילו עושה מעשה פטור ממיתת בית דין. בא"ד:

פירוש נו

חולה אומר צריך אפילו מאה כנגדו הוא נאמן. ד"ז בגמרא:

פירוש נז

הלכה כמר בר רב אשי. ד"ה מר: דף פג ע"א

פירוש נח

אין לעשות ע"י נכרי צורך לחולה ובתשובת הגאונים התיר. ד"ה אלא: דף פד ע"ב

פירוש נט

מותר להביא כלים דרך רה"ר ולהפסיק הדליקה אע"פ שאין ברור לו שיועיל. [ד"ה מכבין]:

פירוש ס

אין הולכין בפקוח נפש אחר הרוב. ד"ה ולפקח: דף פה ע"א

פירוש סא

ספק נכרי או ישראל אין חייב להחיותו אלא דוקא רוב ישראל. ד"ה להחזיר:

פירוש סב

אסור להחזיר אבידה לנכרי. בא"ד:

פירוש סג

מפרנסים עניי אומות עם עניי ישראל. בא"ד:

פירוש סד

לא התפלל ערבית מתפלל שחרית שתים. ד"ה והאמר: דף פז ע"ב

פירוש סה

תפלת ערבית אין לבטל בחנם אלא בשביל מצוה (שאינה) עוברת או שרא המיינא או עלה על מטתו. בא"ד:

פירוש סו

מצוה להכין ולטרוח לצורך מוצאי יום הכפורים דהוי כעין יו"ט. בא"ד:

פירוש סז

תפלת נעילה מן המנחה ולמעלה ביום או בלילה. ד"ה אי דצלי: דף פח ע"א